

ΜΕΛΛΟΝΤΙΣΤΑΙ ΖΩΓΡΑΦΟΙ

Χορεύτρια ένοχλητική

Έργα του 'Ιταλού ζωγράφου Severini

Η μοδιάστρα

μετατοπίζονται· πηγαίνουν, έρχονται, πηδούν στον δρόμον, αρπάζονται αποτόμως από την λάμψη του ήλιου και κατόπιν επιστρέφουν να καθίσουν εμπρός σας ως επίμονα σύμβολα της γενικής παλμώνδους κινήσεως. Πόσες φορές επάνω εις το μάγουλο του προσώπου, με τό όποιον συν-ομιλούμεν, δέν είδαμεν τό άλογο που περνούσε πολύ μακρόν εις τό άκρον του δρόμου;

«Τά σώματά μας εισέρχονται εις τοίς καναπέδες, επί των όποιων καθήμεθα και οι καναπέδες εισέρχονται μέσα μας. Τό λεωφορείον όρμη μάς εις τά σπίτια και τά σπίτια όρμουν επάνω εις τό αυτοκίνητον, ανακατείνονται με αυτό.

«Τό διάστημα δέν υφίσταται πλέον. Πράγματι, τό πλακόστρωτον του δρόμου τό βρεγμένον από την βροχήν υπό την λάμψη των ηλεκτρικών φανών κοιλούται άπειρώς μέχρι του κέντρου της Γης. Χιλιάδες χιλιόμετρων μάς χωρίζουν από τον ήμιον άλλ' αυτό δέν εμποδίζει τό σπίτι που έχομεν εμπρός μας να είνε πλαισιωμένον μέσα εις τον ήλιακόν δίσκον.»

Και οι πέντε μελλοντισταί, εις στιγμήν συναισθήσεως της πραγματικότητος, επιλέγουν :

«Πρέπει να θεωρούμεν ως τίλον τιμής την έλικήν των «τροπών» με την όποιαν ό κόσμος προσπαθεί να τιμήση τους νεωτεριστάς.»

Τό τεύχος περιέχει και δείγματα της καλλιτεχνικής (!) των άξίας, δήγματα αληθινά κατά της στοιχειώδους φιλοκαλίας και αντίληψεως.

Δημοσιεύομεν δύο εικόνας μελλοντικής τέχνης, έργα του Σεβερίνη, θεωρουμένας ως άριστον γήματα (!) της σχολής. Τό έν παριστῇ χορεύτριαν... ένοχλητικήν και τό άλλο την Μοδιάστραν. Άμφότερα είνε τά μάλλον ευδιάκριτα σχετικώς, πάντοτε όμως μαγικά εικόνες, δι' ός δύνανται τις να έρωτήσῃ : «Πού είνε ή τέχνη και ή λογική ; » Έάν οι αναγνώσται μας έννοήσουν τίποτε από τάς εικόνας, παρακαλούνται να μάς διαφωτίσουν.

★

Η διάσημος δι' τά χαριτωμένα τραγούδια της κ. Έβέρ Γκιμπέρο μάς έχάρισε δύο εσπέρας απολαυστικής γοητείας. Κατόρθωσε να εξαγάγῃ εκ των παραδόσεων του Γαλλ. έθνους, άνα τους αιώνας, άριστον γήματα. Τά «Χρυσά παραμύθια» με τους μυστηριώδεις ήχους

των, τά Ποιμενικά άσματα, τά Λαϊκά τραγούδια, τά Νεώτερα άσματα εγράψαν θανάσιμα.

★

Εις των δοκιμωτέρων έν Αθήναις δημοσιογράφων, ό Δημήτριος Δήμερ απέθανε μετ' όδιν ηρόν νόσον, νεώτατος έτι. Ό Δήμερ διεκρίθη πολλάκις διά την ευσυνείδητον δημοσιογραφικήν αὐτοῦ δρασιν και τά ευφυά χρονογραφήματά του.

★

Έγένετο δεκτός μετά της συνήθους πομπής εις την Γαλλικήν Ακαδημίαν ό νέος Ακαδημαϊκός γνωστός φιλέλλην βοιταντής κ. Ντενέ Κοσέν.

Καταγόμενος εξ άρχαίας Παρισώης οικογενείας ό κ. Ντενέ Κοσέν έν τη Ακαδημία αντιπροσωπεύει την εκ παραδόσεως δραστηρίαν, εργατικήν, παιδευμένην, καλλιτέχνην και αγαθοεργόν τάξιν των άστών των Παρισίων ήτις θεωρείται ως ή πρωτεύουσα τάξις της Γαλλίας.

Κατά την επίσημον ύποδοχήν του ό κ. Άλβέρτος Βανδάς έπλεξε τό εγκώμιον του προκατόχου του κ. Ντενέ Κοσέν. Εξ τουτον απήντησεν ό κ. Άνοτώ πνευματωδέστατα.

★

Βιεννέζικη όπερέττα εκ των άρίστων έδωσε δέκα παρουσάσεις εις τό Δημ. Θέατρον, άρσν υπό την δεξιάν διεύθυνσιν του κ. Κονταράτον θροιαμβεντικώς περιώδενσεν εις Ρουμανίαν, Κων/πολιν, Σμύρνην και Αϊγν-πτον. Αί τρεις πρωταγωνίστριαι Φοίτσι Άρκο, ή κόμησησα Τόνν και ή Μάργα Γκράφ έπαιζαν με εξαίρετικήν χάριν έν τη ύποκρισει και τῷ άσματι. Έπλοης πολύ καλός ό ένύφωρος και ό κομικός του θιάσου. Έπαιζαν εκτός άλλων γνωστών κομειδυλλίων την «Αγνήν Σουάναν», της όποιάς τον πρώτον ρόλον εδημιούργησεν έν Βερολίνω ή κ. Άρκο επί διακοσίας εσπέρας παίξασα συνεχώς, και δύο έργα διά πρώτην φοράν δοθέντα έν Αθήναις, την «Πολωνικήν άκαταστασίαν» εϋθυμότατον ως φάσμα και γλυκύτατον ως μουσική και τον «Αθηγενικόν έρωτα» του Λεχάρ, όστις και εις τό έργον αυτό ενεφύσησεν την προήν της εϋτραπέλου μελώδίας και θελκυτικής χάριτος.